

til en Mand? Jeg kommer i denne Forbindelse til at fortælle en Historie. Der er sagt meget, meget værre Ting til mig, uden at jeg har taget det ilde op, og meget mere ufortjente Ting er der sagt til mig. I Maj 1909 tillod jeg mig at falde igennem ved Rigsdagsvalget i Københavns 3die Valgkreds efter at have været Folketingsmand der i 15 Aar, og det var selvfølgelig en stor Lettelse for Højre der i Kredsen at blive af med mig; det kan jeg godt forstaa; i deres Sted vilde jeg ogsaa have været glad ved det. Nogle Dage efter, da al Bevægelse og alle Lidenskaber vare ude af Verden, gik jeg i Larsbjørnstræde, som ligger i Valgkredsen. Mod mig kom en højt beskattet Vælger, jeg kender ham ikke, jeg kan ikke engang huske, hvorledes han saa ud, uden at han var meget høj. Jeg saa ham ikke, før han var lige ved mig. Da han var lige ved mig, sagde han lige over Hovedet paa mig, saadan at han kunde være vis paa, at jeg kunde høre det: „Det var godt, at vi bleve af med dig, dit forbandede Asen”. Det havde selvfølgelig været bedre, om han havde sagt det direkte, saaledes at jeg havde faaet Lejlighed til at svare. Den højtærede Formand her tillader aldrig, at en Mand bliver overfalden, uden at han giver Ordet til den overfaldne, saa at han kan svare med en kort Bemærkning. Men det fik jeg ikke Lejlighed til, han var væk. Men det morede mig, jeg blev slet ikke fornærmet over det, for i hans Sted vilde jeg ogsaa have følt, at det var godt for de Folk, at de bleve af med mig den Gang; han skulde bare have sagt det direkte til mig. Men det maa jeg rigtignok sige: at kalde mig et forbandet Asen! Jeg vil antage, at Manden ikke kender de Herrer her i Salen og ikke kender Rigsdagsmænd i det hele, for at kalde mig som Rigsdagsmand et forbandet Asen, røber dog et stærkt Ukendskab baade til mig og til Rigsdagsmænd i det hele, det er ganske skudt ved Siden af.

Men hvad Judas derimod angaar, begik den højtærede Justitsminister i sin objektive Procedure, som han kaldte det, en lille Fejl, for det skulde først have været undersøgt, hvad de Mennesker mente om Judas. Jeg har i disse Dage haft Lejlighed til at repetere den Del af Bibelen, og jeg ser deraf, at der er to Judas'er. Den ene Judas — Iskariotes hed han til Efternavn — er for alle Tider stemplet som den lumpneste Forræder, det afskyeligste Afskum, en Mand, der lod sig bestikke til at forraade sin Herre og Mester, ikke ved Ordenstegn eller Ben, men endda

ved smudsige Sølvpenge. Han sveg sin Herre, og han staar til alle Tider som et forræderisk Afskum. Men der var en anden Judas, Judas Tadaeus, og saa vidt jeg kender til Bibelen, var der ikke det mindste at sige paa den Mand, han var en Hædersmand. Men var det nu ikke rimeligt, om disse Koner havde tænkt paa en Hædersmand, da de raabte det Ord Judas, et Ord, som de brugte i deres daglige Tale. Og jeg vil sige: Hvad er det for en Ømtaalelighed af en Mand, der staar og styrer en Sporvogn, at han ikke kan taale at blive kaldt Judas, ethvert Menneske med en god Samvittighed kan taale det; hvis en kalder mig Judas, vil jeg tro, at der menes Judas Tadaeus. Hvis et Medlem af Regeringspartiet blev kaldt for Judas — jeg er vis paa, at der er ingen af dem, som tænker paa at svige deres Herre og Mester, hverken den højtærede Konseilspræsident eller den højtærede Kultusminister ville de svige —, saa vilde han tro, at det var Judas Tadaeus, idet det ærede Medlem fra Ringkøbing ved forskellige Lejligheder har lagt en forbløffende Bibelkundskab for Dagen, langt mere, end jeg er i Stand til. Jeg erindrer endnu, hvorledes det ærede Medlem fra Ringkøbing i sin Tid regalerede Frede Bojsen, der jo ogsaa var Teolog, med en Tale om Hundens Spy. Den er hentet paa et meget mærkeligt Sted i Bibelen, som jeg aldrig nogen Sinde er truffen paa. Saa vidt jeg husker blev Udtrykket Judas takseret til 40 Kr. Men naar de to Koner, der brugte det Udtryk, ikke gjorde Optøjer, naar de ikke standsede Trafikken og ikke kastede med Sten, hverken paa Ruderne eller paa Publikum eller paa Skinnerne, saa kom det ikke Politiet ved; Politiet har blot at sørge for, at Gaden er farbar. Men hvad der bliver sagt, enten af en Vognstyrer til Konerne eller af Konerne til en Vognstyrer eller af en Mand i Larsbjørnstræde til mig, kommer ikke noget Politi i Verden ved; det skulde Politiet holde sig for god til at blande sig i.

Saa har der været Tale om Ordet Skruebrækker. Vi have mangfoldige Domme for, at det er strafbart at sige Skruebrækker, ogsaa til Folk, som faktisk ere Skruebrækere. Strejke have vi oversat paa Dansk ved Ordet Skrue; den, der bryder Strejken, er Strejkebryder, og den, der bryder eller